

Αυτό που συνέβη

Κώστας Γιαννάκνας

Γραμμ. της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας

Αυτό που συνέβη ήταν πέρα από κάθε προηγούμενο και ξάφνιασε. Ξάφνιασε γιατί ξεπέρασε στην πραγματικότητα ακόμα και τα πιο διεστραμμένα σενάρια, τις συνομωσιολογίες και τις πιο μίζερες προβλέψεις των όσων βλέπουν πάντα το ποτήρι τους μισοάδειο και που η απαισιοδοξία τους είναι τέτοια που σε κάνουν να αναρωτιέσαι πως και δεν έχουν αυτοκτονήσει ακόμα.

Όσοι προέβλεπαν ότι κάτι δεν θα πάει καλά με την πολυσυζητημένη Κλαδική Σύμβαση είχαν περιοριστεί στην πεποίθηση ότι δεν θα την κατέθετε ποτέ ο Αβραμόπουλος στη Βουλή παρά τις γνωστές πια κορώνες για το πώς είχε δώσει λύση στα προβλήματα του ΕΣΥ. Στην καλύτερη περίπτωση, οι πιο αισιόδοξοι ακούνε πια αυτές τις επικοινωνιακές του δηλώσεις με ειρωνικά χαμόγελα αφού μετά από τόσα χρόνια στο Υπουργείο μας έχει αποδείξει ότι δεν είναι να δίνουμε και πολύ σημασία σε δεσμεύσεις, υποσχέσεις, δηλώσεις και λοιπές φανφάρες γενικά. Ο Αβραμόπουλος έχει διαψεύσει τον εαυτό του και τις «δεσμεύσεις» του περισσότερες φορές ακόμα κι από τον αριθμό των υποσχέσεων που έχει δώσει για συγκεκριμένα προβλήματα. Αυτό το αριθμητικό παράδοξο σχετίζεται με την ικανότητά του να διαψεύδεται πολλαπλώς και ποικιλοτρόπως για τα ίδια προβλήματα.

Αυτό όμως το τελευταίο κατόρθωμα ήταν κάτι το οποίο θα περάσει στην Πολιτική Ιστορία του τόπου. Βέβαια το να θεωρηθεί ξεχωριστό κεφάλαιο στην Ιστορία το θέλει και το επιδιώκει ο Αβραμόπουλος αλλά ειλικρινά δεν πιστεύω ότι το κεφάλαιο αυτό θα έχει το περιεχόμενο που αυτός επιθυμεί. Ο Αβραμόπουλος θαρρεί πως είναι ένας από τους μεγάλους πολιτικούς άνδρες της εποχής μας και οι φιλοδοξίες του είναι γνωστές όπως είναι γνωστό κι ότι μέσα σε αυτές δεν αποκλείει ακόμα και την Πρωθυπουργία της χώρας. Εδώ όμως προκύπτει ένα πρόβλημα μετά το τελευταίο του επίτευγμα. Ένας κοινός άνδρας, κι ας αφήσουμε λίγο το μεγάλος πολιτικός άνδρας, κατά τη λαϊκή παράδοση οφείλει τουλάχιστον να εκπληρώνει κάποιες κοινωνικές προϋποθέσεις για να αποκαλείται έτσι. Και λέω κοινωνικές γιατί αυτές έχει θεσπίσει η κοινωνία σαν κριτήρια. Είναι μάλιστα τόσο βαθιά ριζωμένα στην ψυχολογία του Έλληνα τα κριτήρια αυτά που για χάρη τους έχουν καταγραφεί αμέτρητα δυσάρεστα συμβάντα με τους εμπλεκόμενους να επικαλούνται «λόγους τιμής» για να αιτιολογήσουν βιαιοπραγίες, βεντέτες δεκαετιών ακόμα και δολοφονίες. Καλώς κακώς ο Έλληνας έχει το θέμα της προσωπικής του τιμής πολύ ψηλά στις αρχές του ακόμα κι όταν ο βίος του γενικότερα δεν σχετίζεται με την εντιμότητα και αυτό που η κοινωνία μας θεωρεί αποδεκτό. Έτσι βλέπουμε να διαδραματίζονται αρκετά παράδοξα όπως τα «εγκλήματα τιμής» από δράστες με πλούσια εγκληματική δράση και τέτοιες στιγμές θυμάμαι πάντα ένα περιστατικό όπου κάποιος νταβατζής είχε μαχαιρώσει κάποιον γιατί θεώρησε ότι του είχε προσβάλει την τιμή.

Ένα άλλο σημαντικό κριτήριο είναι το θέμα της υπογραφής ή της αξίας του λόγου ενός άνδρα. Ενδεικτικό της σημασίας που έχει για την τιμή του, ο λόγος ενός άνδρα και η υπογραφή που τίθεται για να επικυρώσει την τήρηση των όσων έχει δηλώσει με τον προφορικό «λόγο της

τιμής» έχει καταξιωθεί με ενσωμάτωση στη λαϊκή μας σοφία η συμβουλή να «προσέχουμε που βάζουμε την υπογραφή μας και... ». Μια συμβουλή που είθισται να δίνουν πολλοί πατεράδες στους γιούς τους.

Πολύ λακωνικά, έχει να κάνει με το «κούτελο» κι όλοι γνωρίζουμε ότι «καλύτερα να μας βγει το μάτι παρά το όνομα»!

Ας επανέλθουμε όμως στο θέμα μας στο οποίο τα παραπάνω περί τιμής δεν ήταν παρά η εισαγωγή για να γίνουν πιο κατανοητά τα σχόλια που σας παραθέτω.

Το θέμα μας είναι φυσικά οι πρόσφατες εξελίξεις που αφορούν την περίφημη «Συλλογική Σύμβαση Εργασίας», την ΣΣΕ για συντομία. Μετά από μια παρατεταμένη κύηση που λίγο έλλειψε να οδηγήσει από μόνη της στην κατάρρευση του συστήματος εφημεριών από τον Γενάρη, κάτι που αποφεύχθηκε και πάλι με την δική μας καλή θέληση, επιτέλους κατατέθηκε σαν νομοσχέδιο στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Και για λίγες ώρες όλοι χαρήκαμε γιατί θεωρήσαμε ότι «επιτέλους τελειώνει το θέμα αυτό». Αλλά, λίγες ώρες αργότερα η ανακούφιση έγινε έκρηξη οργής και αγανάκτησης όταν μαθεύτηκε το περιεχόμενο της «ΣΣΕ» που είχε κατατεθεί! Τότε συνειδητοποιήσαμε ότι η πολιτική αλητεία και η ξεδιάντροπη απατεωνιά δεν έχουν όρια. Εδώ αντικρίσαμε κάτι πρωτόγνωρο ακόμα και για έναν Υπουργό που έχει αποκαλεστεί Πρωταθλητής της αναξιοπιστίας κι άλλα συναφή. Καταθέτει ο Αβραμόπουλος μια «σύμβαση» η οποία δεν είναι αυτή την οποία συνυπόγραψε με την ΟΕΝΓΕ, που την έχει τροποποιήσει μονομερώς και όπου έχει ψαλιδίσει ή και αφαιρέσει κάποιες από τις πενιχρές παροχές που είχαμε «εξασφαλίσει». Παροχές οι οποίες είχαν ήδη υποστεί σημαντικές εκπτώσεις από τα όσα είχαμε αποφασίσει στο Έκτακτο Συνέδριο της ΟΕΝΓΕ προκειμένου να καταλήξει η διαπραγμάτευση με τον Αβραμόπουλο σε κάποια συμφωνία. Και ο λόγος που δεχθήκαμε να κάνουμε τις όποιες υποχωρήσεις ήταν μόνο για να αποφευχθεί το επαπειλούμενο εφημεριακό κραχ το οποίο θα δημιουργούσε ανυπέβλητα προβλήματα δυσλειτουργίας στα νοσοκομεία της χώρας.

Κι έτσι με την δική μας καλή θέληση και διαλλακτικότητα φτάσαμε στην υπογραφή της ΣΣΕ μεταξύ του Αβραμόπουλου και της ΟΕΝΓΕ παρά τις όποιες σημαντικές αντιδράσεις πολλών νοσοκομειακών γιατρών που δεν είχανε καμιά διάθεση για την όποια υποχώρηση από τα αποφασισμένα του Έκτακτου Συνεδρίου θεωρώντας ότι ήταν λάθος να εμπιστευτούμε κάποιον αποδεδειγμένα αναξιόπιστο και στον οποίο ο εμπαιγμός των νοσοκομειακών γιατρών φαίνεται να αποτελεί μια δεύτερη φύση. Υπογράφηκε όμως η ΣΣΕ με το σκεπτικό ότι η υπογραφή του Αβραμόπουλου πάνω σε ένα τόσο σημαντικό και επίσημο έγγραφο θα αποτελούσε εγγύηση για την υλοποίηση των συμφωνηθέντων.

Ομολογώ ότι η πραγματικότητα συνέτριψε τις αφελείς μας προσδοκίες.

Η υπογραφή του Αβραμόπουλου δεν αξίζει το κόστος του μελανιού με το οποίο την έθεσε! Η υπογραφή σε μια συμφωνία έρχεται να επικυρώσει το λόγο που δίνει κάποιος προφορικά και ο λόγος αυτός ήταν υποκριτικός! Ήταν ψεύτικος και δόλιος. Τι τιμή έχει ο λόγος της τιμής ενός ανθρώπου όταν ο ίδιος τον αθετεί μονομερώς?

Ψεύτικες υποσχέσεις και ασυνέπεια αποτελούν δυστυχώς την «φυσιολογική χλωρίδα» της πολιτικής ιστορίας του τόπου αλλά ποτέ σε τέτοιο, σε τόσο χαμηλό, επίπεδο. Δικαιολογημένοι όλοι οι χαρακτηρισμοί που εκφράστηκαν στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ την

Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου (την επομένη της κατάθεσης του επαίσχυντου εγγράφου της «ΣΣΕ»). «Πολιτική αλητεία», «κυβέρνηση απατεώνων» αλλά και πιο προσωπικές όπως «να βγάλει τα παντελόνια» μπορεί να ακούγονται λαϊκίστικες αλλά εκφράζουν σαφέστατα τα υποκείμενα συναισθήματα των νοσοκομειακών γιατρών.

Λαϊκίστικες και κλισέ μπορεί να είναι και οι χιλοειπωμένες εκφράσεις αγανάκτησης όπως «ως εδώ» και «φτάνει πια» αλλά αυτή τη φορά καταλάβαινε κανείς ότι αυτοί που τις έλεγαν το εννοούσαν και επιπλέον, τις έλεγαν όλοι στο Γενικό Συμβούλιο. Κι αυτό εξηγεί το σπάνιο φαινόμενο να λαμβάνεται μια ομόφωνη απόφαση από το Γ.Σ. της ΟΕΝΓΕ. Και λέμε ομόφωνη χωρίς να υπολογίζουμε τους 3 ψήφους της παράταξης του ΚΚΕ που έτσι και αλλιώς, ακόμα κι όταν συμφωνεί, διαφοροποιείται στην διατύπωση για να διαχωρίσει τη θέση της. Αξιοσημείωτο ήταν και το σπανιότατο γεγονός ότι ο Τσούκαλος (πρόεδρος της ΟΕΝΓΕ) που καταγγέλλεται συχνά ως εκφραστής του Αβραμόπουλου όχι μόνο δεν δέχθηκε την αναμενόμενη κριτική των λοιπών παρατάξεων αλλά αντιμετωπίστηκε κι αυτός σαν ένα από τα πρόσωπα που εξέθεσε ο Αβραμόπουλος με την άνευ προηγουμένου κίνησή του.

Οι αποφάσεις που έλαβε το Γ.Σ. την Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου είναι συνοπτικά οι εξής:

1. Καταγγέλλεται το Υπουργείο Υγείας για πλήρη αναξιοπιστία
2. Εμμένουμε στην ψήφιση της σύμβασης όπως αυτή υπογράφηκε ανάμεσα στην ΟΕΝΓΕ και το Υπουργείο Υγείας
3. Συνεχίζουμε με προγράμματα 2-4 εφημεριών το υπόλοιπο του Φεβρουαρίου
4. Γενικές Συνελεύσεις άμεσα σε όλες τις Ενώσεις για συντονισμό και σχεδιασμό των κινητοποιήσεών μας και τον τρόπο αντιμετώπισης του κλεισίματος των εφημεριών στις επόμενες μέρες από την εφαρμογή των νόμιμων ωρών εργασίας
5. Προκηρύσσεται απεργία την Πέμπτη και Παρασκευή 12 και 13 Φεβρουαρίου
6. Τη Δευτέρα θα δοθεί συνέντευξη τύπου από την ΟΕΝΓΕ για την αντικειμενική δημοσιοποίηση / γνωστοποίηση του επερχόμενου εφημεριακού κραχ και την ανάδειξη των λόγων που οδήγησαν σε αυτό.
7. Πιθανά νέο Γ.Σ. της ΟΕΝΓΕ την επρχόμενη Παρασκευή (13/2) για περαιτέρω συντονισμό και οργάνωση των δραστηριοτήτων-κινητοποιήσεων μας.

Και κάποια διευκρίνηση για την απεργία: αποφασίστηκε ή Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου ως πρώτη μέρα απεργίας για να υπάρχει το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα προειδοποίησης ώστε να ευσταθεί νομικά η απεργία.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί δημόσια είναι ότι:

- Τα νοσοκομεία δεν κλείνουν από κινητοποίηση των γιατρών – την ισχύουσα νομοθεσία εφαρμόζουμε
- Τα κύρια αιτήματά μας είναι θεσμικά και αφορούν και τις προσλήψεις ενώ τα οικονομικά αιτήματα υπάρχουν αλλά δεν προέχουν – να γίνει κατανοητό ότι δεν είμαστε σε εξέγερση για οικονομικά και μόνο αιτήματα.
- Δεν ανεχόμαστε την μονομερή τροποποίηση της ΣΣΕ που είχε συμφωνηθεί και την θεωρούμε άκυρη την κατατεθείσα... μετάλλαξη. Εμμένουμε στην εκ νέου κατάθεση της ΣΣΕ που είχε συμφωνηθεί χωρίς την όποια τροποποίηση.

- Καταγγέλλουμε παντού και με τον πιο έντονο τρόπο την απατεωνίστικη συμπεριφορά του Υπουργού που κατέθεσε άλλο από τα συμφωνηθέντα, την αναξιопιστία του και τον αισχρό τρόπο με τον οποίο δεν σεβάστηκε ούτε την υπογραφή του!
- Δεν δεχόμαστε «πιέσεις» απ' όπου κι αν προέρχονται και απαντάμε δυναμικά και μαζικά μέσα από τα συνδικαλιστικά μας όργανα σε όποιες απόπειρες εκβιασμού, εκφοβισμού και λοιπών απειλών από Διοικήσεις, Διευθύνσεις κι όποιον άλλο.
- Απαντάμε με μηνύσεις καταγγέλλοντας παραβάσεις καθήκοντος, κατάχρηση εξουσίας, παραβάσεις συνδικαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων σε όποιον θελήσει να μας εκδώσει «εντέλλεστε» για την πραγματοποίηση παράνομης εργασίας.
- Τέλος, είναι δεδομένο ότι θα υπάρξουν προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν νοσοκομειακοί γιατροί σε «εξαρτώμενες» θέσεις. Τα προβλήματα αυτά είναι προβλήματα όλων μας και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται άμεσα και με πρωτοστάτες όλους τους υπόλοιπους γιατρούς. Δεν ανεχόμαστε να αφήσουμε κανένα γιατρό στο έλεος των όποιων ιδιοτελών. Όπως επίσης δεν δεχόμαστε την όποια προσπάθεια «ποινικοποίησης» της νόμιμης εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας. Απαντάμε αντιστρέφοντας την όποια τέτοια απόπειρα.

Είμαστε πολλοί, έχουμε απόλυτο δίκιο και είμαστε νομικά κατοχυρωμένοι. Απέναντί μας έχουν την κουτοπονηριά, την αναξιопιστία, την έλλειψη αυτοσεβασμού που αντικατοπτρίζεται στην αθέτηση της υπογραφής και συνεπώς και του λόγου του.

Απέναντι στην αναξιопιστία παρατάσσουμε την αξιοπρέπειά μας.

Απέναντι στον εμπαιγμό και την πολιτική αλητεία προτάσσουμε το δίκιο μας

Τι ακριβώς μας δείχνει με τη χειρονομία?

Τρύπα στο νερό? Ρώτησε κανείς για το έργο του?

Μηδενικό? Αναφέρεται σε αξιопιστία, στο λόγο του και την υπογραφή του? Σε τι?

Σε κάτι άλλο... ?